

medmindre politiets tilladelse foreligger, jfr. justitsministeriets cirkulærskrivelse af 17. december 1956 til politidirektøren og samtlige politimestre angående forbud mod færdsel på isen.

Kapitel III.

Forholdet mellem den jagtberettigede og grundejeren m. v.

Til § 7.

Stk. 1 svarer til JL. § 7, idet der dog blandt de i bestemmelsen omhandlede skadeforvoldende vildtarter foreslås medtaget muflon og vildsvin under hensyn til, at disse dyr forekommer enkelte steder i landet og kan forvolde betydelig skade på afgrøderne.

Det er fundet rettest, at de i bestemmelsen omhandlede tilladelser fremtidig meddeles af jagtrådet i stedet for som hidtil af kommunalbestyrelsen, jfr. herved bemærkningerne til § 13, stk. 2.

De i bestemmelsen omhandlede mindstebeløb er overført ændret fra JL. § 7, stk. 1. Det har været overvejet at foreslå beløbene, der ikke har været ændret siden 1931, forhøjet i overensstemmelse med den stedfundne prisstigning, men ud fra ønsket om at give landbruget størst mulig beskyttelse mod vildtskader er de hidtidige beløbsgrænser medtaget uændret i forslaget.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, tager ikke stilling til skadelidtes eventuelle erstatningskrav. Bestemmelsen kan således ikke tages til indtægt for et objektivt ansvar, men udelukker på den anden side heller ikke et ansvar efter de almindelige erstatningsregler (culpøs undladelse m. m.).

Stk. 2 svarer til JL. § 7, stk. 2.

Stk. 3 er i overensstemmelse med JL. § 8, 2. pkt.

Til § 8.

Stk. 1 afløser JL. § 9, stk. 1, idet det i den gældende bestemmelse indeholdte forbud mod uden brugerens tilladelse at drive jagt på anden mands sædemarker i tiden fra 1. maj til kornet er mejet og opbundet foreslås udvidet til at gælde alle tilsåede marker med undtagelse af rodfrugt- og græsmarker. Herved opnås, at forbudet kommer til at omfatte frø-, ærte- og bælgafgrøder, hvilket findes rimeligt, da udøvelse af jagt på marker med sådanne afgrøder kan bevirke en kendelig nedsettelse af høstudbyttet. Endvidere foreslås perioden forlænget til al høst er sket, idet der også efter kornhøstens afslutning kan gøres betydelig skade på mange uindhøstede og spildsomme frøafgrøder.

Stk. 2 svarer til JL. § 9, stk. 2, idet det dog er fundet uforment at medtage indhegnet lystskov under forbudet.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til JL. § 10, men er underkastet en redaktionel ændring, der tilsigter at udtrykke, at erstatningsansvaret altid forudsætter uforvarlig adfærd (culpa) hos den skadeforvoldende person, og at den jagtberettigede hæfter for alle sådanne fejl, uanset at han ikke ville kunne drages til ansvar efter de almindelige erstatningsregler (Danske Lov 3-19-2 m. m.). Bestemmelsen kommer herved til at svare til den i lejelovens § 49, 2. pkt., indeholdte erstatningsregel, og den er ligesom denne kun anvendelig i forholdet til ejendommens ejer og bruger. Over for andre gælder de almindelige erstatningsregler.

Den i bestemmelsen omhandlede tilladelse behøver ikke at være udtrykkelig og den jagtberettigedes ansvar omfatter alle, der udøver jagten eller deltager heri, bl. a. klappere og medhjælpere, der blot opsamler nedskudt vildt.

Kapitel IV.

Færdsel med skydevåben og hunde m. v. Privat anholdelse.

Til § 10.

Stk. 1 svarer til JL. § 12, stk. 1, idet dog forbudet i stk. 1 er foreslået udvidet til at omfatte uvedkommende færdsel med fangstredskaber, f. eks. fælder, harenet m. m. Det er ikke fundet påkrævet at nævne færdsel med hund i skove. I offentlige skove må løse hunde nemlig i almindelighed ikke medtages, jfr. landbrugsministeriets bestemmelser nr. 221 af 27. maj 1939 vedrørende almenhedens adgang til de staten, kommuner m. m. tilhørende skove, herunder plantager, og i private skove vil ejeren i medfør af § 17, stk. 1, i lov nr. 107 af 31. marts 1953 om mark- og vejfred ved opslag kunne forbyde færdsel med hund.

Stk. 2, der er en ny bestemmelse, medfører ingen ændring af hidtil gældende ret, idet den i naturfredningslovens § 23 omhandlede adgang for offentligheden til færdsel til fods på de for græsvækst blottede strandbredder ikke uden videre giver adgang til færdsel med skydevåben, jfr. herved naturfredningslovens § 26 (lovbekendtgørelse nr. 194 af 16. juni 1961) og V.L.D. af 24. oktober 1962 (U.1963.205). Med henblik på at fjerne eventuel usikkerhed i praksis er det fundet rettest at foreslå denne retstilstand lovfæstet i jagtloven og herved